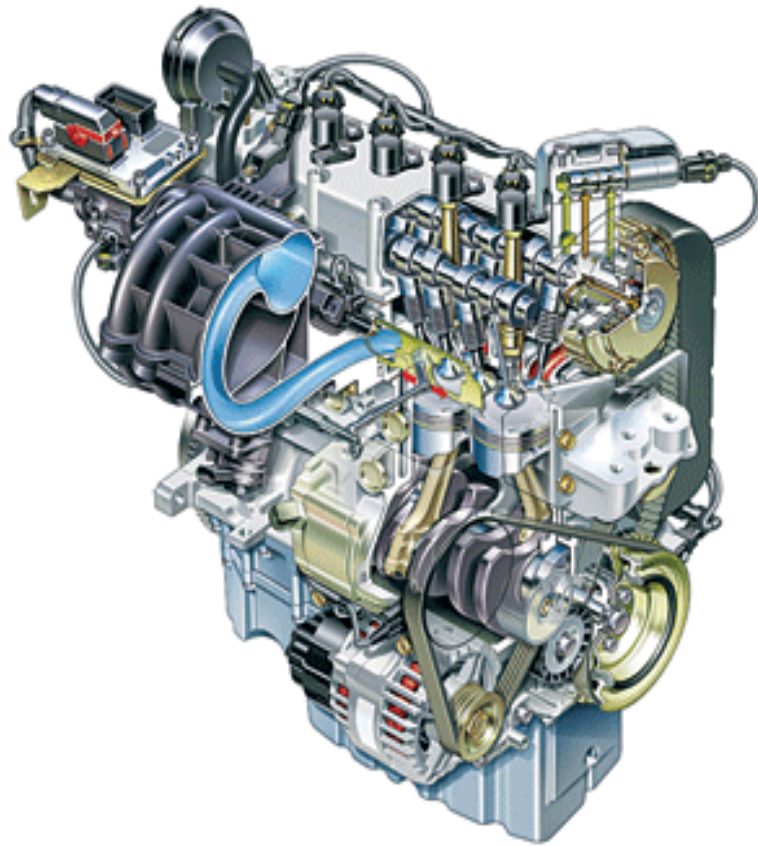

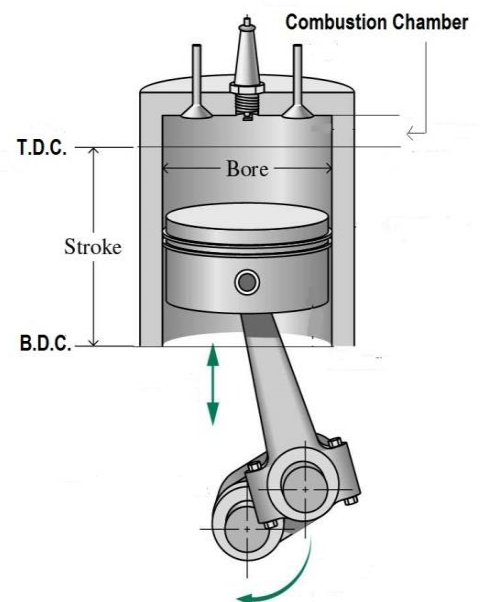
සිවු පහර පැට්‍රල් එන්ජිම (Four Stroke Petrol Engine)

සිවු පහර පැට්‍රල් එන්ජිමක මූලික කොටස් වන්නේ, Inlet Valve, Exhaust Valve, Inlet & Exhaust Manifold, Cylinder Head, Combustion Chamber, Spark Plug, Cylinder, Piston, Connecting Rod, Crank shaft, Cam Shaft, Fly Wheel යන ආදිය වේ.

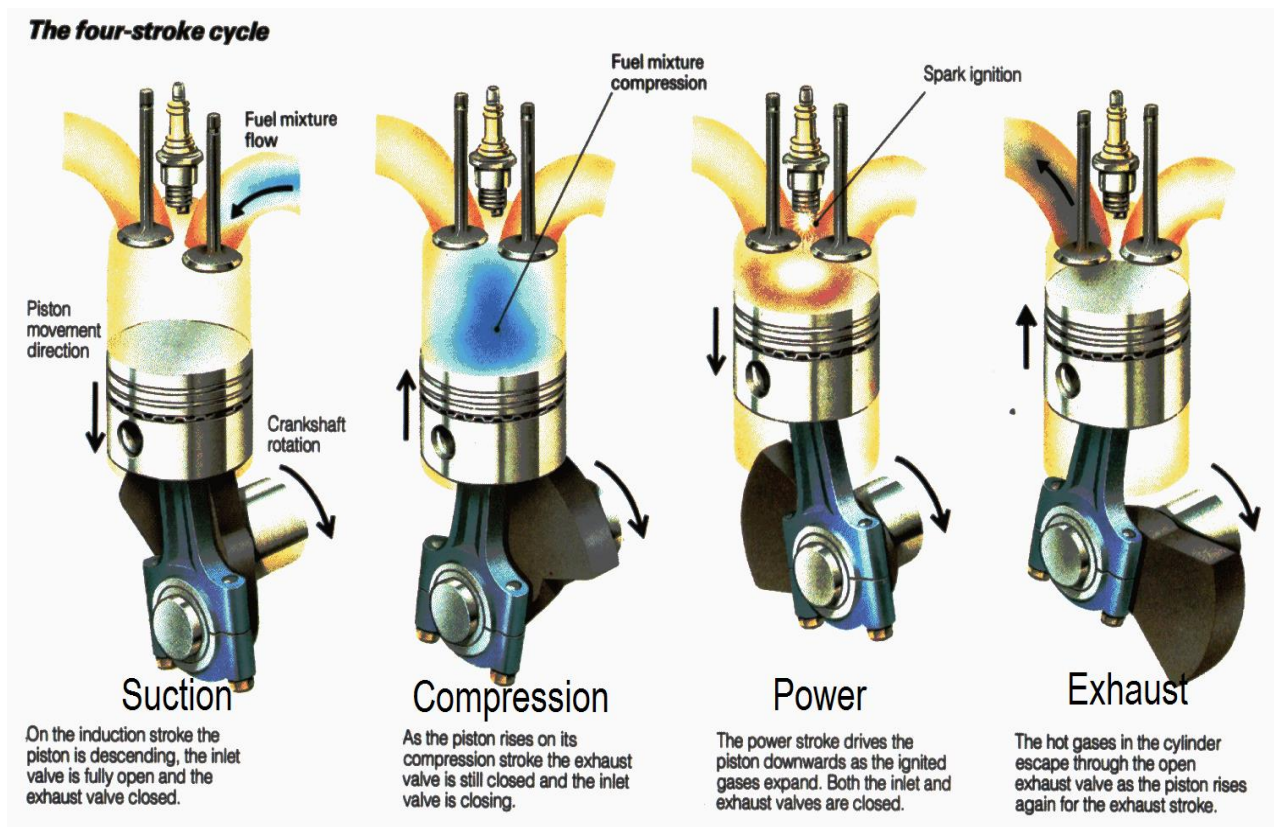
පිස්ටනය ඉහළ පහළ යනවිට පිස්ටන් අත මගින් දහර කඳු කරකවයි. සිලින්ඩරය තුළ පිස්ටනය ගමන් කරන ඉහළ සීමාව මුදුන් සීමාව(Top Dead Center)ලෙසද, පිස්ටනය ගමන් කරන පහළ සීමාව යටි සීමාව (Bottom Dead Center)ලෙසද හඳුන්වනු ලැබේ.

මුදුන් සීමාවට ඉහළින් ඇති ඉඩ ප්‍රමාණය දහන කුටීරය (Combustion

Chamber)ලෙසත් T.D.C. හා B.D.C.අතර පිස්ටනයේ චලිතය පහරක් (Stroke)ලෙසත් හැඳින්වේ. සිව් පහර චක්‍රයේ එන්ජිමක් එක් චක්‍රයක් සම්පූර්ණ කිරීම සඳහා පහරවල් හතරක් (දහර කඳ 720° කරකැවේ) සම්පූර්ණ කළ යුතුය.

එම පහරවල් හතර වූෂණ, සම්පීඩන,බල,පිටාර(Suction, Compression, Power, Exhaust) ලෙස හැඳින්වේ.

1.වූෂණ පහර. (Suction Stroke):

මෙම පහරේ දී පිස්ටනය T.D.C.සිටB.D.C.දක්වා චලිත වේ. සිලින්ඩරය තුළ පරිමාව වැඩිවීමෙන් ආංශික රික්තයක් (වායුගෝලීය පීඩනයට වඩා අඩු පීඩනයක්) ඇතිවේ.

මෙම අවස්ථාවේදී වූෂණ වැල්වය විවෘතව පවතින අතර පිටාර වැල්වය වැසී පවතී. පිටත වායුගෝලීය පීඩනය සිලින්ඩරය තුළ පීඩනයට වඩා වැඩි නිසා අධික වේගයෙන් අඩු පීඩනයක්

ඇති සිලින්ඩරය තුළට වාතය ඇදී එයි. චූෂණ නළ හමුව (Inlet Manifold) Carburetor යට සම්බන්ධ කර ඇති නිසා සිලින්ඩරය තුළට ඇදී එන්නේ පැට්ල් මිශ්‍ර වාතය යි. පැට්ල් වාත මිශ්‍රණයෙන් සිලින්ඩරය පිරී යයි. චූෂණ පහර අවසානයේදී සිලින්ඩරය තුළ පීඩනය 0.8bar – 0.9bar පමණ වේ. උෂ්ණත්වය 100°C (පෙර වතාවේ දැවුණු වායුව නිසා) පමණ වේ.

2. සම්පීඩන පහර.(Compression Stroke):

B.D.C. කරා පැමිණි පිස්ටනය නැවතත් T.D.C. දක්වා චලිත වීමට පටන් ගනී. චූෂණ හා පිටාර වැල්වයන් දෙකම හොඳින් වැසී පවතී. සිලින්ඩරය තුළ ඇති පැට්ල් වායු මිශ්‍රණය පිස්ටනය මගින් සම්පීඩනය කරනු ලබයි. පිස්ටනය මුදුන් සීමාවට පැමිණෙන විට එම මිශ්‍රණය දහන කුටීර පරිමාව තුළට තෙරපේ. මෙම අවස්ථාවේ සම්පීඩන අනුපාතය 7:1 සිට 10:1 දක්වා වේ. මෙම සම්පීඩනය හේතුකොට ගෙන සිලින්ඩරය තුළ උෂ්ණත්වය 400°C දක්වා ඉහළ නගින අතර, සම්පීඩනය අවසානයේ සිලින්ඩරය තුළ පීඩනය 10 bar සිට 14 bar දක්වා වැඩිවේ.

3. බල පහර. (Power Stroke):

සම්පීඩන පහර අවසානයේ පිස්ටනය T.D.C. ඒමට මොහොතකට පෙර, සිලින්ඩරය තුළට යොමුවන ලෙස සවිකර ඇති පුළිඟු ජේනුව (Spark Plug) මගින් පුළිඟුවක් නිකුත් කරනු ලබයි. මෙය විසින් ඉහළ උෂ්ණත්වයකට පත්ව ඇති මිශ්‍රණය පහසුවෙන් දවාලයි. දහනය නිසා සිලින්ඩරය තුළ අධික උෂ්ණත්වයක් ද, අධික වායු පීඩනයක් ද ඇතිවේ. එමනිසා අධික වායු පීඩනය පිස්ටනය මත ක්‍රියාකර පිස්ටනය පහළට තල්ලු කර හරී. මෙය උපයෝගී කරගෙන දහර කඳට ජව ප්‍රතිධානයක් ලැබේ. බල පහර අරම්භයේදී සිලින්ඩරය තුළ පීඩනය 35 bar-40 bar පමණ වේ. මේ අනුව 75mm ක පමණ විෂ්කම්භය ඇති පිස්ටනයක් මත යෙදෙන මුලු තෙරපුම මෙට්‍රික් ටොන් 1.5 ක් පමණ වේ. දහනයෙන් පසු සිලින්ඩරය තුළ උෂ්ණත්වය 2000°C ක් පමණ වේ. බල පහර තුළදී වැල්ව දෙකම වැසී පවතින අතර, පිස්ටනය T.D.C සිට B.D.C. දක්වා චලිත වේ.

4. පිටාර පහර. (Exhaust Stroke):

බල

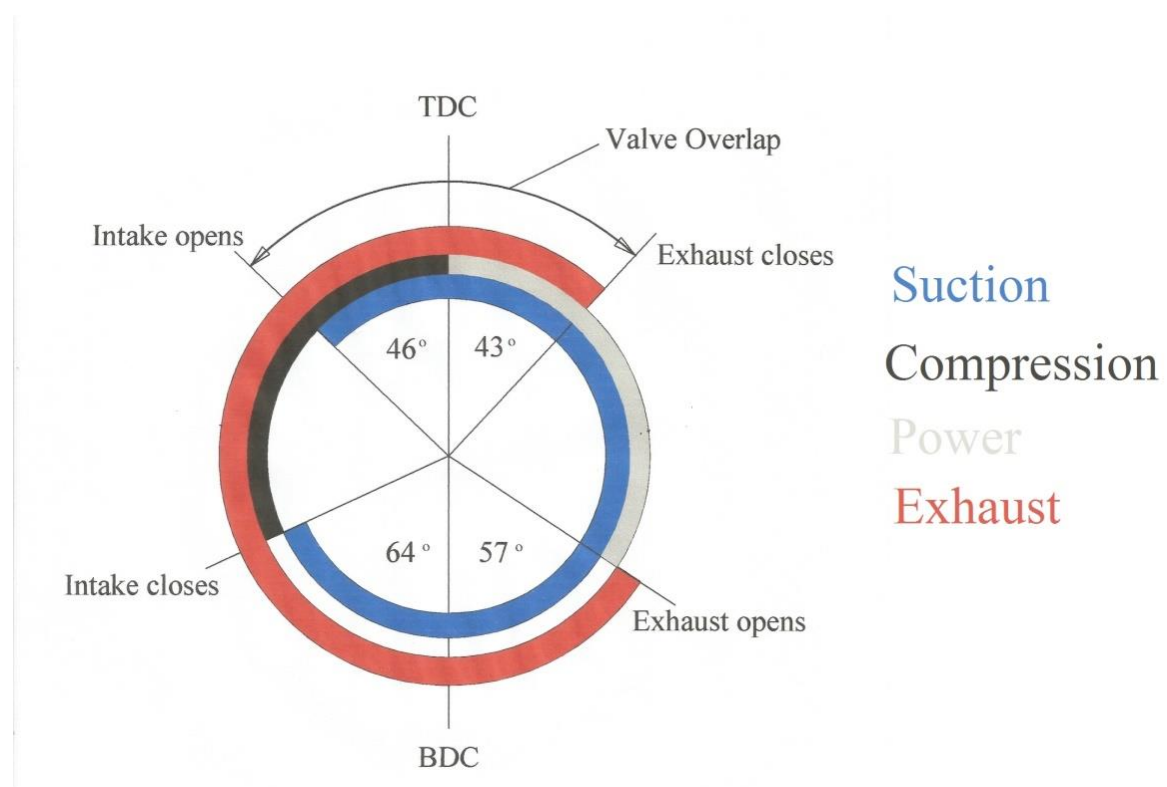
පහර අවසානයේ B.D.C.වෙත පැමිණෙන පිස්ටනය නැවතත් T.D.C. දක්වා චලිත වීම අරඹයි. පිස්ටනය B.D.C. පසු කිරීමට මොහොතකට පෙර පිටාර වැල්වය විවෘත වේ. වූෂණ වැල්වය වැසී පවතී. පිස්ටනය ඉහලට චලිත වීම මගින් සිලින්ඩරය තුළ දැවුණු මිශ්‍රණය පිටාර කවුළුව තුළින් ඉවතට තල්ලු කර හරී. පිටාර වායුවේ උෂ්ණත්වය 900°C පමණ වේ. පීඩනය 3bar-5bar පමණ වේ.

පිස්ටනය T.D.C පැමිනි විට පිටාර වැල්වය වැසී, වූෂණ වැල්වය විවෘත වේ. පිස්ටනය B.D.C. ගමන් කරන විට නැවතත් අලුත් වූෂණ පහරක් අරම්භ වී තවත් සිව් පහර චක්‍රයකට එන්ජිම මුළු පුරයි.

පිස්ටනය එක් පහරක් සම්පූර්ණ කරන විට පිස්ටන් අත මගින් දහර කඳ වට භාගයක් කරකවයි. මේ නිසා එන්ජිමෙහි පහරවල් හතර සම්පූර්ණ වනවිට දහර කඳ වට දෙකක් කරකැවේ. ඒ අනුව සිව් පහර එන්ජිමක සිවු පහර සම්පූර්ණ වන විට එයට අනුරූපව දහර කඳ 720° ක් කරකැවේ.

වැල්ව මුහුර්තන චක්‍රය. (Valve Timing Diagram)

(Four Stroke Spark Ignition Engine)

- **Inlet valve** open 46° Before T.D.C.
- **Inlet valve** closed 64° After B.D.C.
- **Exhaust valve** open 57° Before B.D.C.
- **Exhaust valve** closed 43° After T.D.C.

සිව් පහර ක්‍රමය අනුව ක්‍රියා කරන එන්ජිමක වූෂණ පහරේ වූෂණ වැල්වයන්, පිටාර පහරේ පිටාර වැල්වයන් විවෘතව පවතී.අන් සෑම අවස්ථාවකදීම එම වැල්වයන් හොදින් වැසී පවතී.එහේත් එම වැල්වයන් විවෘත වීම හා වැසීම ඒ ඒ පහරයන් අරම්භයත් අවසානයත් අතර නොව ඊට කලින් හෝ පසුව සිදුවේ. Valve Timing Diagram එකක් මගින් මෙය පැහැදිලිව බලාගත හැක.එක් එක් නිශ්පාදන මෝස්තර අනුව මෙම කපාට ඇරීම හා වැසීම පිළිබඳ කාල සීමාවන් එකිනෙකට වෙනස් විය හැකිය.එක්තරා නිශ්පාදන මෝස්තරයකට අයත් එම අගයන් හා ඊට අදාල මුහුර්තන චක්‍රයන් ඉහත රූප සටහනේ දැක්වේ.

➤ වූෂණ කාල සීමාව,

රූප සටහනේ දැක්වෙන අන්දමට පිස්ටනය මුදුන් සීමාවට 46° කට පෙර (Exhaust Stroke) වූෂණ කපාටය විවෘත වන අතර, එය වැසී යන්නේ පිස්ටනය යටි සීමාව පසුව 64° කට පසුව (Compression Stroke) ය.මේ අනුව සම්පූර්ණ වූෂණ කාල සීමාව 290° ($46+180+64$) වේ.

වූෂණ වැල්වය කලින් විවෘත වීමටත්, ප්‍රමාද වී වැසීමටත් සැලසීමෙන් සිලින්ඩරය තුලට ඉන්ධන වායු මිශ්‍රණය උපරිම පිරවුමක් ඇතිකර ගැනීමට උපකාරී වෙයි.එමගින් එන්ජිමේ උපරිම බලයක් ඇතිකර ගැනීමට හැකි වේ.

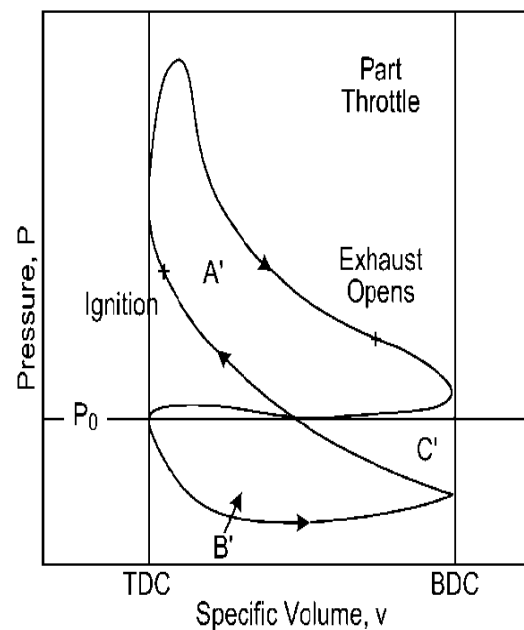
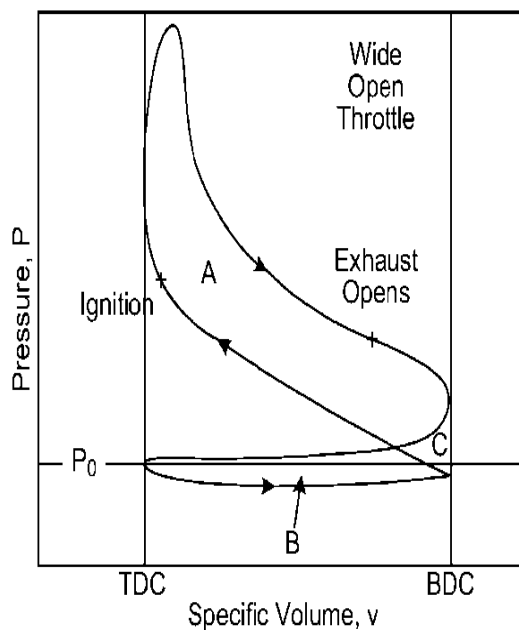
➤ පිටාර කාල සීමාව,

කලින් ලැබුණු බල පහරේ ශක්තිය මගින් පිස්ටනය B.D.C. දක්වා ගමන් කරන අවස්ථාවේදී පිස්ටනය යටි සීමාවට ඒමට 57° පෙර පිටාර කපාටය විවෘත වී පිස්ටනය T.D.C. දක්වා ගමන් කර මුදුන් සීමාවද පසුව 43° ට පසුව (ඊලඟ වූෂණ පහරේ දී) පිටාර වැල්වය වැසී යයි.ඒ අනුව සම්පූර්ණ පිටාර කාල සීමාව 280° ($54+180+43$) කි.

පීටාර කපාටය කලින් විවෘත වීම නිසා බල පහරේ දී සිලින්ඩරය තුළ රැඳී ඇති අධික උෂ්ණත්ව පීටාර වායුව ඉක්මනින් පිටකර ගැනීමට උපකාරී වන අතර එමගින් එන්ජිමේ කොටස් රත්වීම අවම කරයි. පීටාර පහර අවසන් වී පීටාර කපාටය වැසී යාම නිසා දැවුණු වායුව සිලින්ඩරය තුළ දහන කුටීරය තුලින් ඉවත්කර ගැනීමට උපකාරී වේ.

පීඩන පරිමා කාර්යක්ෂමතා වගුව (Pressure Volume Diagram)

සිවු පහරේ චක්‍රයේ ක්‍රියා කරන එන්ජිමක පීඩනය, පරිමාව සහ උෂ්ණත්වය අතර සම්බන්ධතාවය වායුව මගින් සිදුවන අතර එම වායුවේ ගති ලක්ෂණ පීඩන පරිමා කාර්යක්ෂමතා සටහනක් මගින් බලාගත හැක. මෙම ප්‍රස්තාර සකස් කිරීමේදී Piezo Electric Indicator මගින් ලබා ගන්නා දත්ත මත ක්‍රියාකාරී එන්ජින් එකක මෙම P.V. සටහන් තලය සටහන් කළ හැකිය. ප්‍රායෝගික ලෙස පැට්‍රල් එන්ජිමක සහ ඩීසල් එන්ජිමක එකිනෙකට වෙනස් වේ. එයට හේතුව වන්නේ අදාළ පීඩන වෙනස්කම්ය.

චූෂණ පහර තුළදී පිස්ටනය T.D.C. සිට B.D.C. දක්වා ගමන් කිරීමේදී සිලින්ඩරය තුළ පරිමාව වැඩි වීමත් සමඟ පීඩනය අඩුවීම හේවත් ආංශික රික්තයක් ඇතිවෙයි. මෙම රික්ත පීඩනය $-0.2\text{bar}/-0.3\text{bar}$ අතර පවතී. මෙම අවස්ථාවේදී සිලින්ඩරය තුළ උෂ්ණත්වය $100\text{ }^{\circ}\text{C}$ පමණ වේ. චූෂණ පහර තුළදී සිලින්ඩරය තුළ වාත පිරවුම 80% පමණ අගයක පවතී. චූෂණ පහරේදී සිලින්ඩරය තුළ වාත පිරවුම 100% ක් (වායු ගෝලීය පීඩනය) සාමාන්‍යය ක්‍රමය අනුව ගෙන ඒමට නොහැක. සිලින්ඩරය තුළට ලැබෙන සාමාන්‍යය වායු පීඩනයට වඩා වැඩි පීඩනයක් ලබා ගැනීම පරිමා කාර්යක්ෂමතාව ලෙස හැඳින්වෙයි.

පිස්ටනය B.D.C. සීමාවේ සිට T.D.C. සීමාව දක්වා ගමන් කිරීමේදී සම්පීඩන පහර තුළ සිලින්ඩරයෙහි පරිමාව අඩුවන අතර පීඩනය 13bar පමණ ඉහළ යයි. එම පීඩනය හේතුවෙන් උෂ්ණත්වයද $400\text{ }^{\circ}\text{C}$ ක පමණ අගයක පවතී. ජවලන පරිපථයෙන් ලබාදෙන පුලිභුවක් මගින් සිලින්ඩරය තුළ ඇති මිශ්‍රණය දහනය කිරීමෙන් පසු සිලින්ඩරය තුළ පීඩනය $35\text{bar}/40\text{bar}$ පමණ ඉහළ යන අතර උෂ්ණත්වයද $2000\text{ }^{\circ}\text{C} - 2500\text{ }^{\circ}\text{C}$ පමණ ඉහළ නගී.

බල පහර වශයෙන් හැඳින්වෙන මෙම අවස්ථාවේදී පිස්ටනය මුදුනට උපරිම තෙරපුම් පීඩනයක් ලබාදේ. පිස්ටනය මතට ලැබෙන තෙරපුම් පීඩනය මගින් පිස්ටනය B.D.C. දක්වා ගමන් කිරීමේදී දහර කඳටද එම තෙරපුම් බලය කැරකුම් බලයක් වශයෙන් ලැබේ. පිස්ටනය B.D.C. සීමාවට ආසන්න වන විට පිටාර වැල්වය විවෘත වී $2.5\text{bar}/3.5\text{bar}$ අතර පීඩනයක් යටතේ පිටාර වායුව පිටවන අතර පිස්ටනය නැවත T.D.C. දක්වා ගමන් කිරීමේදී සිලින්ඩරය තුළ ඇති දහන වූ වායුව පීඩනයක් යටතේ සිලින්ඩරය තුළින් සම්පූර්ණයෙන් ඉවත් කර හරියි.

ජව රෝදය. (Fly wheel)

සිවු පහර එන්ජිමක, එහි පහරවල් හතරෙන් බලය නිපදවා දහර කඳට බලය ලබා දෙන්නේ බල පහරේදී පමණි. ඉතිරි පහර තුන පවත්වාගෙන යාම සඳහා දහර කඳෙන් පිස්ටනයට බලය ලබා දිය යුතුය. මේ සඳහා බල පහරේදී

ලැබෙන ශක්තියෙන් කොටසක් ගබඩා කොට තබා ගෙන ඉතිරි පහරවල් තුන සඳහා යෙදවිය යුතුය. ජව රෝදය යොදා ඇත්තේ මේ සඳහාය.

මෙය බර වානේ රෝදයකි. එය දහර කඳේහි එක් කෙළවරකට දෘඪව සම්බන්ධ කර ඇත. දහර කඳ කැරකෙන විට ජව රෝදයද ඒ සමඟ කැරකැවේ. බල පහරේදී පිස්ටනයෙන් දහර කඳට ශක්තිය ලැබී එය කැරකෙන විට එම ශක්තියෙන් කොටසක් ජව රෝදය විසින් ගබඩා කර ගනී. මෙම ශක්තිය ඉතිරි පහරවල් තුන පවත්වාගෙන යාම සඳහා එම පහරවලදී ජව රෝදය විසින් දහර කඳට සපයනු ලබයි. ජව රෝදයක් නොමැතිව සිවු පහර එන්ජිමක ක්‍රියාකාරීත්වය පවත්වාගෙන යා නොහැකිය.

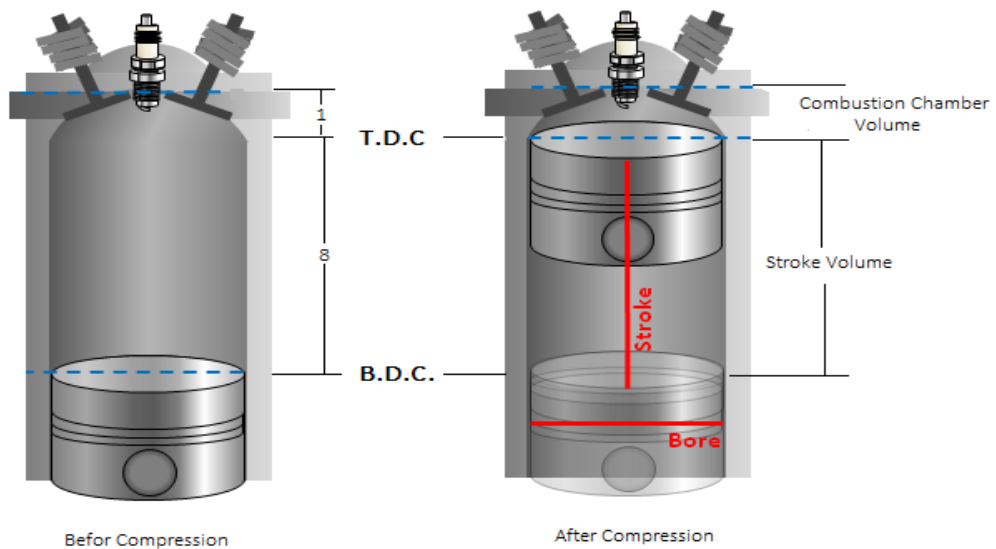
එන්ජිම කරකවා ගැනීම සඳහා භාවිතා කරනුයේ විදුලි මෝටරයකි. මෝටරයට විදුලිය සපයන්නේ වාහනයේ බැටරිය යි. මෝටරය ක්‍රියා කරවූ පසු එහි ඇති කුඩා ගියර රෝදයක්, ජව රෝදයට සවිකර ඇති ගියර වළල්ලක් හා සම්බන්ධ වේ. මෝටරය කරකැවෙන විට ඒය මගින් ජව රෝදය ද, දහර කඳ ද කරකැවී පිස්ටන් ඉහල පහල වලින විට පටන් ගනී. මෙවිට සිව් පහර සම්පූර්ණ වී ඉන්ධන දහනය වී එන්ජිම පණ ගැන්වේ.

සම්පීඩන අනුපාතය. (Compression Ratio)

සම්පීඩන පහර අරම්භයේදී සිලින්ඩරය තුළ ඇති පැටුල්-වායු මිශ්‍රණ පරිමාව සම්පීඩනය අවසානයේදී ඇති පරිමාවට දක්වන අනුපාතය සම්පීඩන අනුපාතය නම් වේ. එනම්,

$$\text{සම්පීඩන අනුපාතය} = \frac{\text{සම්පීඩනයට පෙර මිශ්‍රණ පරිමාව}}{\text{සම්පීඩනයට පසු මිශ්‍රණ පරිමාව}}$$

සම්පීඩන පහර අරම්භයේදී සිලින්ඩරය තුළ ඇති මිශ්‍රණ පරිමාව වනුයේ පහරේ පරිමාව (Stroke Volume) හා දහන කුටීර පරිමාවේ (Combustion Chamber Volume) එකතුවයි. සම්පීඩනය අවසානයේදී මිශ්‍රණ පරිමාව වනුයේ දහන කුටීර පරිමාවයි.

(පහරේ පරිමාව = පහර \times සිලින්ඩරයේ හරස්කඩ ක්ෂේත්‍රඵලය)

$$\text{සම්පීඩන අනුපාතය} = \frac{\text{පහරේ පරිමාව} + \text{දහන කුටීර පරිමාව}}{\text{දහන කුටීර පරිමාව}}$$

$$C_R = \frac{V_s + V_c}{V_c}$$

ඉහත රූප සටහනට අනුව සම්පීඩනයට පෙර පරිමාව ඒකක 9 (8+1)කි. සම්පීඩනයෙන් පසු පරිමාව ඒකක 1 කි. එම නිසා මෙහි සම්පීඩන අනුපාතය 9:1 කි.

එන්ජිමක සම්පීඩන අනුපාතය නියතයකි. නවීන පැට්‍රල් එන්ජිම්වල සම්පීඩන අනුපාතයන් 8:1 හා 10:1 අතර වේ. එහෙත් ඩීසල් එන්ජිම්වල මෙම අනුපාතයන් පැට්‍රල් එන්ජිම් වලට වඩා වැඩිය.

නිෂ්පාදනයේදී එන්ජිමක සම්පීඩන අනුපාතය වැඩි කිරීමෙන් එයින් නිපදවා ගත හැකි ක්ෂමතාව වැඩිකර ගත හැකි වේ. මෙසේ වන්නේ සම්පීඩන අනුපාතය වැඩිවන විට සම්පීඩන පහර අවසානයේදී ඇතිවන පීඩනය වැඩි වී, ඒ හේතුවෙන් දහනය සිදු වීමෙන් පසු පිස්ටනය මත යෙදෙන තෙරපුම අධික වීමයි. එමනිසා බල පහරේ දී පිස්ටනය මගින් වැඩි බලයක් දහර කදට ලබා දේ.

නමුත් පැටල් එන්ජිමක සම්පීඩන අනුපාතය වැඩි කර ගතහැකි යම් සීමාවක් ඇත. එසේ වන්නේ අනුපාතය වැඩිවන විට සම්පීඩනය අවසානයේ ඇතිවන උෂ්ණත්වයද ඉහළ යාමයි. මෙවිට පුලිභු ජේනුව (Spark Plug) මගින් මිශ්‍රණය දැවීමට පෙර, සිලින්ඩරය තුළ ඇතිවන අධික උෂ්ණත්වය නිසා මිශ්‍රණය ස්වයං ජවලනය වීමට පටන් ගනී. එමගින් අක්‍රමවත් ඉන්ධන දැවීමක් සිදු වී බලය අපතේ යයි.

බහු සිලින්ඩර එන්ජිම (Multi-Cylinder Engine)

සිව් පහර තනි සිලින්ඩරයේ බල පහරක් ඇතිවනුයේ පහරවල් හතරකට වරකි. ඉතිරි පහරවල් තුන පවත්වාගෙන යාම සඳහා එනම්, පිටාර පහරේදී දැවුණු වායුව පිටකර හැරීම සඳහාත්, චූෂණ පහරේ දී මිශ්‍රණය ඇද ගැනීම සඳහාත්, සම්පීඩන පහරේදී මිශ්‍රණය සම්පීඩනය කිරීම සඳහාත් පිස්ටනයට බලය සපයා දිය යුතුය.

ජව රෝදය මගින් බල පහරේදී ශක්තිය උරාගෙන එම ශක්තිය අනෙක් පහරවල්වලට ලබා දෙමින් එම පහරවල් පවත්වාගෙන යෑමට උපකාර කරයි. එහෙත් බල පහරේදී එන්ජිමේ වේගය වැඩිවීමත්, අනෙක් පහරවලදී ක්‍රමයෙන් එන්ජිමේ වේගය අඩුවීමත් වලක්වාගත නොහැකි වේ. මේ නිසා එන්ජිම ඒකාකාර වේගයකින් පවත්වා ගැනීම අපහසු වේ. එමෙන්ම දහර කඳේ වට භාගයකදී ලබා ගන්නා ශක්තිය ඉතිරි වට එකහමාරක් පවත්වා ගෙන යාම සඳහා රැස්කර තබා ගැනීමට අවශ්‍ය නිසා භාවිතා කිරීමට සිදුවන ජව රෝදයද විශාල එකක් වේ.

මෝටර් වාහන එන්ජිමක වේගය ඒකකාරීව පවත්වාගෙන යෑම ඉතා වැදගත්ය. එසේ නොවුනහොත් වාහනයේ ගැස්සීම් ඇතිවීම වැලැක්විය නොහැක. එහෙයින් මෝටර් වාහන වල තනි විශාල සිලින්ඩරයක් වෙනුවට කුඩා සිලින්ඩර වැඩි සංඛ්‍යාවකින් යුත් එන්ජින් භාවිතා කෙරේ.

මෙම එන්ජින් සිලින්ඩර 2 සිට 8 දක්වා හෝ 12 ඒවා වේ. මෙහිදී එන්ජිමේ සියලු පිස්ටනයන්, පිස්ටන් අත් මගින් එක් දහර කඳකට සම්බන්ධ කර ඇත. මේ නිසා දහර කඳ වට දෙකක් කැරකෙන විට එම සිලින්ඩර සියල්ලෙයීම සිව් පහර සම්පූර්ණ වේ. එහෙයින් සිලින්ඩර හතරකින් යුත් එන්ජිමක දහර කඳ වට දෙකක් කැරකෙන විට බල පහරවල් හතරක් ඇති

වේ.මෙම බල පහරවල් සමාන අන්තර වලින් ඇතිවීමට සැලැස්වුවහොත් දහර කඳෙහි සෑම වට භාගයකටම බල පහරක් ඇති වේ.එමගින් එන්ජිමේ වේගය බොහෝ දුරට ඒකාකාරීව පවත්වා ගෙන යෑමට හැකි වන අතර අවශ්‍ය වන ජව රෝදයේ විශාලත්වය අඩුකර ගැනීමට හැකියාව ඇත.තවද එමගින් එන්ජිම සුමටව ක්‍රියාත්මක කරවීමට හැකියාව ඇත.

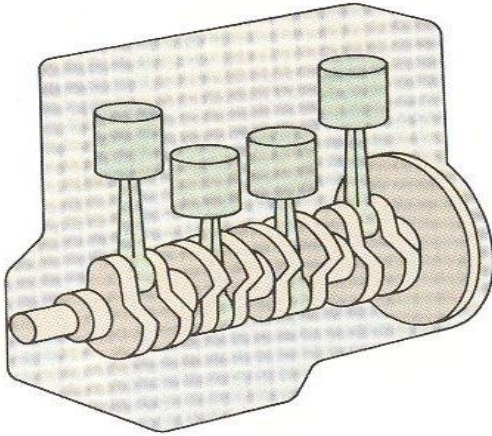
බහු සිලින්ඩර වල ඇති තවත් වාසියක් වන්නේ,දහර කඳට එකවරම විශාල බලයක් නොයෙදීමයි. උදාහරණයකට තනි සිලින්ඩර එන්ජිමක් හා සිලින්ඩර හයේ එන්ජිමක් සැලකූ විට,

තනි සිලින්ඩර එන්ජිමෙහි බල පහරේ දී දහර කඳට එකවර ලැබෙන බලය සිලින්ඩර හයේ එන්ජිමෙන් ලැබෙනුයේ අවස්ථා හයකදී ය.මේ නිසා සිලින්ඩර හයේ එන්ජිමෙන් එකවරකට ලැබෙනුයේ තනි සිලින්ඩර එන්ජිමෙන් ලැබෙන බලයෙන් හයෙන් එකකි.මේ හේතුවෙන් දහර කඳත්, එය සවි වී ඇති බෙයාරිනුත් වඩා හොඳින් ඔරොත්තු දේ.

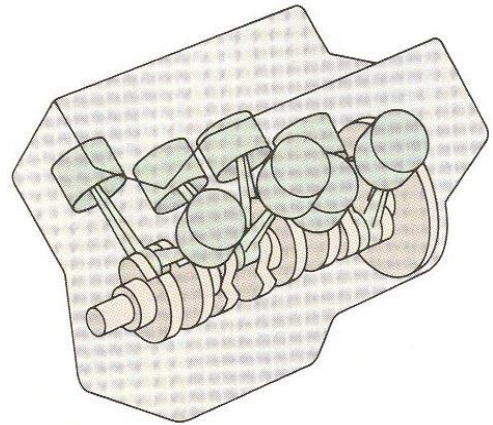
මෙහි ඇති තවත් විශේෂත්වයක් නම්, එන්ජිම ක්‍රියා කිරීමේදී ඇතිවන ශබ්දය තනි සිලින්ඩර එන්ජිමවල ශබ්දයට වඩා අඩු වීමයි.

බහු සිලින්ඩර එන්ජිම් නිෂ්පාදකයන් විසින් කිහිප ආකාරයකින් සකස් කරනු ලැබේ.එනම්,

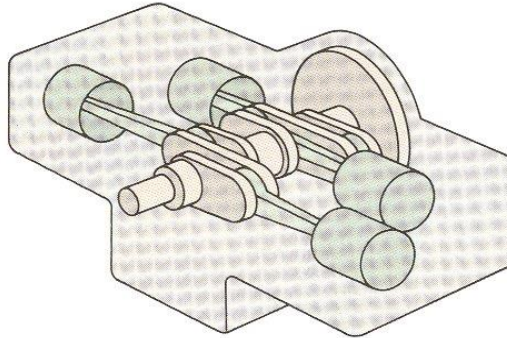
1. සිලින්ඩර එකෙල්ලේ පිහිටුවීම (In-Line).
2. සිලින්ඩර “V” හැඩයට පිහිටුවීම (V-Type).
3. සිලින්ඩර පේළි දෙකකට තිරස්ව පිහිටුවීම (Horizontally Opposed).

In-Line Engine

“V” Type Engine

Horizontally Opposed Engine

In-Line ක්‍රමයේදී සිලින්ඩර සංඛ්‍යාව වැඩිවන විට එන්ජිමේහි දිගද, දඟර කඳේ දිගද වැඩිවේ. මේ නිසා එහි දෘඪතාව (Rigidity) අඩු වී, එය නැවීමට හා ඇඹරීමට ඇති ඉඩ කඩ වැඩි වේ. එසේම සර්ෂණය හා ගෙවීමද වැඩිවන අතර, එන්ජිමේ දෙදරීමද ඇති වේ. මේවා මගහරවා ගැනීම සඳහා සිලින්ඩර “V” ආකාරයට සකස් කරනු ලැබේ.

සමහර සිලින්ඩර හතරේ, හයේ එන්ජිමද “V” හැඩයට සකස් කරයි. නමුත් සිලින්ඩර 8 හා ඊට වැඩි සිලින්ඩර සංඛ්‍යාවකින් යුත් එන්ජිම වැඩි වශයෙන් සකස් කර ඇත්තේ “V” හැඩයටය. එම එන්ජිම V6, V8, V12 යනාදී වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. මෙමගින් දඟර කඳෙහි දිගද, එන්ජිමේ උසද අඩුකර ගත හැක.

Horizontally Opposed Engine වල සිලින්ඩර සාමාන්‍ය ගණනින් දඟර කඳේ දෙපැත්තේ පිහිටා ඇත. මෙම එන්ජිම බොහෝ විට තිරස්ව සවිකරයි. මෙහිදී දඟර කඳ කෙටිවන බැවින් දෘඪතාව වැඩි වේ. එමනිසා දෙදරීම, ඇඹරීමද අඩු වේ.

දහන පිළිවෙල (Firing Order)

බහු සිලින්ඩර එන්ජිම්වල බලපහරවල් ඇති වන්නේ එකිනේකමය . කිසිවිටකත් සිලින්ඩර දෙකක් එකවර බල පහරවල් ඇති නොවේ . තවද එම බල පහරවල් ඇතිවන්නේ සමාන කාල අන්තරයන්හිදී ය.

එන්ජිමක බලපහරවල් සිලින්ඩර පිළිවෙලට ඇති නොවේ.එසේ උවහොත් එන්ජිමේ තුලිතතාව නැතිවී යයි.එමනිසා බලපහරවල් ඇතිවීමට සකස් කර ඇත්තේ අතරින් පතරය.මෙම බල පහරවල් ඇතිවන පිළිවෙල දහන පිළිවෙල (Firing Order) යනුවෙන් හැඳින් වේ.

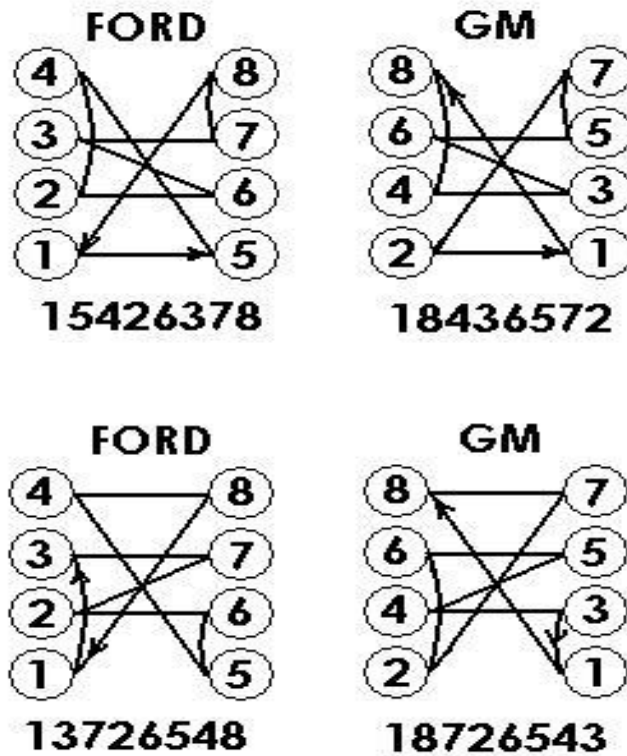
In-Line එන්ජින් වල සාමාන්‍යයෙන් එම සිලින්ඩර අංක කර ඇත්තේ එන්ජිමේ ඉදිරිපස සිට 1, 2, 3, 4.... ආදී වශයෙනි.සිලින්ඩර හතරේ එන්ජිම් වල භාවිතා වන දහන පිළිවෙල දෙකක් වේ.එනම් 1-2-4-3හා 1-3-4-2 යන ආකාරය යි.මේ අනුව පලමුව දහන පිළිවෙල දක්වා ඇති එන්ජිමක පලමු සිලින්ඩරයේ බල පහර ඇත්වූ පසු අනෙක් බලපහර ඇති වන්නේ දෙවන

සිලින්ඩරයෙහි ය.ඉන්පසු 4 හා 3 වන සිලින්ඩරවල පිළිවෙලින් බලපහරවල් ඇතිවී, නැවතත් පලමු සිලින්ඩරයෙහි බලපහර ඇති වේ.

සිලින්ඩර හයේ In-Line එන්ජිම්වල බහුල වශයෙන් භාවිතා වන දහන පිළිවෙලවල් දෙකක් වේ.එනම් 1-5-3-6-2-4 හා 1-4-2-6-3-5යනුවෙනි.

“V” Type හා Horizontally Opposed එන්ජිම්වල, සිලින්ඩර අංක කිරීම එක් එක් නිශ්පාදකයන් විසින් විවිධාකාරව කරනු ලැබේ.මෙම නිසා ඒවායේ දහන පිළිවෙලවල්ද විවිධාකාර වේ.පහත රූපයේ දැක්වෙන්නේ “V” Type එන්ජිම් වල සිලින්ඩර අංක කර ඇති ආකාරය සහ ඒවායේ දහන පිළිවෙලයි. . එන්ජිමේ අළුත්වැඩියා කටයුතුවල දී දහන පිළිවෙල දැනගැනීම වැදගත්ය.විශේෂයෙන් ජීවලන පද්ධතියෙහි නඩත්තු හා අළුත්වැඩියා කටයුතු සඳහා මෙය ප්‍රයෝජනවත් වේ.දහන පිළිවෙල නිෂ්පාදකයන් විසින් සපයනු ලැබේ.සමහර අවස්ථාවල එන්ජිමේ

බදේ හෝ වෙනත් ස්ථානයක එය සටහන් කර ඇත. එසේ නැතහොත් රියදුරු උපදෙස් පොතෙහි දක්වා ඇත.

එන්ජින් ධාරිතාව. (Engine Capacity)

එන්ජිමක ධාරිතාව යනු, එම එන්ජිමේ සිලින්ඩර සියල්ලෙහිම පහරේ පරිමාවල හෙවත් ඇමදුම් පරිමාවල එකතුව වේ.

එ අනුව,

එන්ජිම් ධාරිතාව = එක් සිලින්ඩරයක පහරේ පරිමාව × සිලින්ඩර සංඛ්‍යාව

$$V_H = \frac{\pi d^2}{4} \times S \times K$$

එන්ජිමේ ධාරිතාව සාමාන්‍යයෙන් ප්‍රකාශ කරනු ලබන්නේ, සෂ සෙන්ටි මීටර (Cubic Centimeters - CC) වලිනි.එන්ජිමවල ප්‍රමාණයන් දැක්වීම සඳහා ධාරිතාව ප්‍රයෝජනයට ගැනේ.

සාමාන්‍යයෙන් කාර්වල භාවිතා කරන එන්ජිමවල ධාරිතාවන් 600cc සිට 3000cc පමණ දක්වා වේ.එහෙත් බර වාහනවල හා විශේෂ කාර්වල (Super Cars) මෙයට වඩා වැඩි ධාරිතාවන්ගෙන් යුක්ත එන්ජිම භාවිතා කරනු ලැබේ.

